

Brúnó színes állatkertje

Brúnó, a puha, világosbarna plüssmackó nagyon szeret nézegetni mindent maga körül. Szeret színeket mondani, és szeret halkán számolni az ujjain. Egy napsütéses reggelen elindul egy nagy kertbe, ahol sok-sok állat lakik. Ott vár rá új barát, játékos számolás és sok vidám szín.

Színes kapu

Brúnó belépett a nagy kapun. Nyakában zöld csíkos sálja himbálódzott: suhog-suhog. A kapu mellett színes lufik úsztak a levegőben. Brúnó először meglátott egy piros lufit. – Egy piros lufi – mondta. Aztán észrevett kettő sárga lufit. – Egy, kettő – számolta. Fenn, kicsit magasabban, három kék lufi lengett. – Egy, kettő, három – mosolygott. Ekkor mellé lépett egy apró zebra. – Szia, én Zizi vagyok – mondta. – Szeretek csíkokat és színeket nézni.

Állatkerti számolgatás

Brúnó és Zizi együtt lépkedtek: tapp-tapp, kop-kop. Először a tóhoz mentek. A vízben egy fehér hattyú úszott. – Egy hattyú – mondta Brúnó. A parthoz közelebb kettő barna kacsza hápogott: háp-háp. – Egy, kettő – nevetett Zizi. Továbbmentek, és három zöld teknőst láttak a kövön sorban ülni. – Egy, kettő, három – mondták együtt. Mindig kimondták a színt is: fehér, barna, zöld. Olyan volt, mintha egy kis dalt mondanának, amikor együtt számoltak.

Formák a réten

A nagy rétnél letelepedtek pihenni. Brúnó letett egy kerek, piros labdát. – Kerek, mint a nap – mondta, és finoman gurította: gurul-gurul. Zizi elővett egy négyzet alakú, kék dobozt. – Négy egyforma oldala van – mutatta az ujjával. A pokrócon háromszög alakú szendvicsek sorakoztak. – Egy, kettő, három szendvics – számolták. A fű puhán csiklandozta Brúnó talpát, Zizi füle pedig megmozdult, amikor a közeli fán egy madár vidám csipp-csipp hangot adott.

Amikor a nap már lejjebb csúszott az égen, Brúnó és Zizi csendben üldögéltek egy padon. Nem beszéltek, csak nézték a lassan sétáló állatokat. Brúnó érezte a meleg padot a bundája alatt, Zizi pedig hallgatta, ahogy a fák levelei puhán susognak a lágy szélben.